

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27Co/22/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113200576
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bajzová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3113200576.3

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Bajzovej a členiek senátu Mgr. Marty Trnavskej a Mgr. Zuzany Holúbkovej o žalobe žalobcu: S. X. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom T., D. XXXX/XX, proti žalovanému: Slovenská kancelária poisťovateľov, so sídlom Bratislava 29, Trnavská cesta 82, zastúpenému Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., so sídlom Bratislava, Dostojevského rad 4, IČO: 00 151 700, na obnovu konania vedeného pred Okresným súdom Trenčín pod sp. zn. 11C/94/1996, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 27. júna 2019, č.k. 11C/10/2013 - 62, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým, v záhlaví identifikovaným uznesením, súd prvej inštancie výrokom I. žalobu žalobcu na obnovu konania vedeného pred Okresným súdom Trenčín pod sp. zn. 11C/94/1996 odmietol a výrokom II. žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa domáhal obnovy konania vedeného na tamajšom súde pod sp. zn. 11C/94/1996, ktoré bolo právoplatne skončené a v ktorom vystupoval na strane žalobcu. Obnovu konania žiadal z dôvodu, že príslušné súdy (prvoinštančný aj odvolací) sa v uvedenom konaní nedostatočne vysporiadali s uplatnením jeho nároku na úrok z omeškania, ktorý bol podaný včas a tak, ako to zákon požaduje, čím vznikajú pre neho priaznivejšie podmienky rozhodnutia vo veci. Namietal správnosť potvrdzujúceho rozsudku Krajského súdu Trenčín pod sp.zn. 19Co/93/09 zo dňa 14.04.2009, ktorým bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Trenčín v konaní pod sp.zn. 11C/94/96 dôvodiac, že: a/ v senáte Krajského súdu Trenčín, ktorý rozhodoval bola aj sudkyňa JUDr. Záhumenská, ktorá bola namietaná ním ako žalobcom už v prvostupňovom konaní na Okresnom súde Trenčín, a i keď bolo rozhodnuté, že nebola zaujatá, mal za to, že sama mala pri rozvrhu práce predsedu senátu upozorniť na to, že vo veci bola na prvom stupni zákonnou sudkyňou, b/ skutočnosť, že bola v uvedenom senáte, má za následok neodstrániteľnú procesnú vadu, ktorá v konečnom dôsledku nedáva záruku, že odvolací súd konal nestranné. Ďalej ako dôvod obnovy uvádzal, že okresný aj krajský súd nesprávne vyhodnotili vzniesenie námietky premlčania žalovaným v časti úroku z omeškania s poukazom na 15 dňovú lehotu od skončenia konania poisťovňou. Mal za to, že vyhlásením, že nemajú námietky voči znaleckému posudku súdneho znalca Ing. Humaja uznali, že poisťné likvidačné konanie je ukončené až uznaním znaleckého posudku v konaní o merite veci, preto jeho rozšírenie žalobného návrhu bolo dôvodné a podané včas. Súd podľa názoru žalobcu v pôvodnom konaní nesprávne vyhodnotil dôkazový materiál týkajúci sa kanistrov, nakoľko do spisu ako dôkazový materiál pred vyhlásením uznesenia o skončení dokazovania založil policajný spis, v ktorom bola preukázaná existencia kanistrov v čase dopravnej nehody. Mal za to, že súd mal za povinnosť vyžiadať si od súdneho znalca doplnenie znaleckého posudku. Žalobca napadnuté rozsudky (prvoinštančný aj

potvrdzujúci), považoval za rozhodnutia, ktoré trpia inými vadami. Súd nesprávne vyhodnotil časť jeho žalobného návrhu, ktorú zamietli, čo potvrdil krajský súd, keď nesprávne vyhodnotil znalecký posudok ako dôvodný pre rozhodnutie, navyše, keď žalovaná strana nevzniesla žiadne námietky. Mal za to, že oba napadnuté rozsudky trpia aj ďalšími vadami, keď zviazali k zaplateniu znaleckého posudku (obe strany rovnakým dielom), i keď žalobca nezavinil to, že súd považoval za potrebné pribrať znalca Ing. Humaja. Navrhujúc obnovu konania žiadal, aby sa napadnuté rozsudky zmenili tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi zvyšok žalovanej sumy a úrok z omeškania vo výške dvojnásobku diskontnej sadzby NBS od uznania obsahu znaleckého posudku Ing. Humaja do zaplatenia zo sumy, ktorá bola zamietnutá oboma rozsudkami, pričom žalovaný je povinný v lehote 3 dní od právoplatnosti súdneho rozhodnutia v celosti zaplatiť trovy konania. Súd prvej inštancie prioritne skúmal objektívnu podmienku prípustnosti žaloby na obnovu konania, teda, či bola podaná žalobcom na súd včas. Subjektívna lehota na podanie takejto žaloby je 3 mesiace a začína plynúť od okamihu, keď sa ten, kto obnovu konania navrhuje, dozvedel o dôvode obnovy konania, alebo od toho času, keď ho mohol uplatniť. Zákon začiatok plynutia subjektívnej lehoty pri žalobe na obnovu konania viaže na subjektívny okamih, kedy sa žalobca o dôvode obnovy mohol dozvedieť. Zachovanie lehoty na obnovu konania je povinný preukázať účastník konania, ktorý obnovu konania navrhuje. V danom prípade nebolo zo strany žalobcu preukázané zachovanie tejto 3 - mesačnej subjektívnej lehoty, pretože skutočnosti uvádzané žalobcom ako dôvody na obnovu konania musel tento vedieť už v čase, kedy mu bol doručený rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 19.11.2009, č.k. 19Co/93/2009-316, čo vychádzajúc z priloženej doručky bolo dňa 11.01.2010, pričom žaloba na obnovu konania bola doručená žalobcom na tamjší súd až dňa 09.01.2013. Vychádzajúc z vyššie uvedeného zistenia, súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobu na obnovu konania je potrebné bez ďalšieho odmietnuť v zmysle ustanovenia § 413 ods. 1 písm. a/ CSP, nakoľko bola podaná oneskorene. Mal tiež za to, že je tu daný navyše aj ďalší dôvod na odmietnutie žaloby na obnovu konania uvedený v ust. § 413 ods. 1 písm. c/ CSP s poukazom na taxatívne vymedzené dôvody na jej podanie v zmysle § 397 CSP. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 256 ods. 1 CSP, podľa ktorého ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. Pretože žalovanému v priebehu konania žiadne trovy nevznikli, súd prvej inštancie mu náhradu trov konania nepriznal.

3. Uznesenie súdu prvej inštancie v zákonom stanovenej lehote napadol žalobca odvolaním (posúdiac obsah podania žalobcu zo dňa 14.08.2019 podľa jeho obsahu), vychádzajúc z jeho obsahu navrhujúc odvolaciemu súdu jeho zmenu tak, že jeho žalobe bude vyhovie. Namietal, že súd prvej inštancie nesprávne posúdil nedodržanie lehoty na podanie žaloby, ktorá bola podľa jeho názoru podaná riadne a včas. Pôvodné rozhodnutie, ktorého obnovy sa domáha je vecne nesprávne, neboli mu priznané úroky z omeškania, ktorých sa domáhal. Namietal tiež, že boli porušené jeho práva tým, že súd prvej inštancie o žalobe na obnovu konania rozhodol bez jeho prítomnosti a vypočutia. Súd svojou nečinnosťou spôsobuje prieťahy v konaní, nakoľko sa konanie vedie niekoľko rokov, pričom nemá žiadne zložitosti, ktoré by mohli byť prekážkou spravodlivého rozhodnutia vo veci.

4. Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 12.12.2019 vyzval žalobcu, aby v lehote 15 dní od doručenia uznesenia doplnil svoje podanie (odvolanie) zo dňa 14.08.2019, doručené súdu prvej inštancie dňa 21.08.2019 v tom smere, aby presne identifikoval odvolací návrh, teda uviedol, čoho sa domáha, t.j. ako požaduje, aby znelo rozhodnutie odvolacieho súdu.

5. Žalobca v písomnej reakcii na uznesenie súdu prvej inštancie, ktorým ho vyzval na doplnenie odvolania uviedol, že zotrváva na svojich dovtedajších tvrdeniach, žalobu na obnovu konania podal včas, splnil zákonné podmienky v tomto smere na uplatnenie práva, súd preto mal konať a zjednať nápravu. Je zrejmé, čoho sa domáha, žiada zmeniť pôvodné rozhodnutie. Zastáva názor, že v pôvodnom konaní mal byť vypracovaný odborný prepočet úrokov z omeškania za celé obdobie trvania sporu, ktorý súd v minulosti označil ako zavádzajúci a nepravdivý s tým, že si žalobca úroky z omeškania neuplatňoval, čo nebola pravda. Jasne poukázal na nedostatky pôvodného konania a rozhodnutia, ktoré požaduje odstrániť obnovou, nechápe, že súd nemôže pochopiť, čo od neho požaduje. Namietla správnosť záveru vysloveného v rozhodnutí súdu prvej inštancie o zmeškanej lehote na podanie žaloby na obnovu konania, v dôsledku ktorého by sa obnova konania neuskutočnila. Súd prvej inštancie sa pri svojom rozhodovaní o obnove konania vôbec nevysporiadal s prieťahmi v konaní (ani sa o nich v rozhodnutí nezmienil), na ktoré on poukazoval.

6. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za vecne správne, nakoľko tento dospel k správne záveru o odmietnutí žaloby na obnovu konania pre jej oneskorené podanie, navyiac tiež pre jej neprípustnosť. Žalobca v zmysle nej nepreukázal ani jeden z taxatívne vymedzených dôvodov uvedených v ust. § 397 CSP, ktoré by pripúšťali jej podanie. Vzhľadom na to, navrhoval uznesenie súdu prvej inštancie potvrdiť ako vecne správne.

7. Od 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP), ktorým bol zrušený zákon č. 99/1963 Zb. O.s.p. v znení neskorších predpisov.

8. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom jeho účinnosti.

9. Podľa § 470 ods. 2 CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

10. V posudzovanej veci konanie o povolenie obnovy konania začalo ešte za účinnosti predchádzajúceho procesného kódexu (Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len „OSP“), rozhodnuté a odvolanie bolo podané už za účinnosti terajšieho procesného kódexu (Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“).

11. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie podala v zákonnej lehote strana, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané podľa § 359 CSP, že spĺňa popri všeobecných náležitostiach v rozsahu § 127 ods. 1 CSP aj náležitosti podľa § 363 CSP s uvedením dôvodov odvolania vo veci samej, vykonal preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania.

12. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu podaného odvolania podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné ako vo výroku vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť. Odvolací súd rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP (a contrario), keďže v danej veci nebolo potrebné zopakovať, alebo doplniť dokazovanie a nariadenie pojednávania nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem.

13. Súd prvej inštancie napadnutým rozhodnutím odmietol ako oneskorenú žalobu žalobcu na obnovu konania vedeného pred Okresným súdom Trenčín pod sp. zn. 11C/94/1996, dôvodiac nedodržaním subjektívnej lehoty zo strany žalobcu na jej podanie.

14. Žalobca vychádzajúc z podaného odvolania namietal správnosť týchto záverov vo všeobecnosti len tvrdiac, že žaloba bola podaná včas, súd ju nesprávne vyhodnotil ako oneskorene podanú, v princípe teda, že nebol dôvod na jej odmietnutie z uvedeného dôvodu.

15. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na uplatnenú odvolaciu argumentáciu žalobcu, bolo tak predovšetkým posúdiť správnosť skutkových a právnych úsudkov súdu prvej inštancie vedúcich k záveru, že v danom prípade nebola splnená objektívna podmienka prípustnosti žaloby na obnovu konania a to jej včasné podanie vo svetle ust. § 403 ods. 1 CSP (nedodržanie subjektívnej lehoty), čo viedlo bez ďalšieho k odmietnutiu žaloby na obnovu konania podľa § 413 ods. 1 písm. a/ CSP.

16. Preskúmaním rozhodujúcich skutočností odvolací súd dospel k záveru o nedôvodnosti odvolacej argumentácie z hľadiska vyššie uvedených odvolacích dôvodov (§ 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP).

17. Zákon výnimočne pripúšťa narušenie princípu právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená (meritórnym rozhodnutím) prostredníctvom obnovy konania, ako mimoriadneho opravného prostriedku, čo však vyvažuje sprísnenými zákonnými podmienkami na jeho uplatnenie. Mimoriadnosť inštitútu obnovy konania sa prejavuje tak vo vymedzení rozhodnutí, ktoré je možné napadnúť návrhom na obnovu konania, ako aj v taxatívnom vymedzení dôvodov, pre ktoré je obnova konania prípustná a presne určenou lehotou na jej uplatnenie, ktorej zmeškanie má za následok procesnú preklúziu práva podať žalobu na obnovu konania.

18. Podľa § 403 ods. 1 CSP (predtým § 230 ods. 1 OSP), žaloba na obnovu konania sa podáva v lehote troch mesiacov, odkedy sa ten, kto podal žalobu na obnovu konania, mohol dozvedieť o dôvode obnovy, alebo odo dňa, keď ho mohol uplatniť.

19. Podľa § 403 ods. 2 CSP (predtým § 230 ods. 2 OSP), žaloba na obnovu konania sa podáva najneskôr v lehote troch rokov od právoplatnosti rozhodnutia.

20. Podľa § 405 CSP (predtým § 230 ods. 3 OSP) odpustenie zmeškania lehoty na podanie žaloby na obnovu konania nie je prípustné.

21. Podľa § 413 ods. 1 písm. a/ CSP, súd uznesením odmietne žalobu na obnovu konania, ak bola podaná oneskorene.

22. Z vyššie citovaných zákonných ustanovení teda vyplýva, že zákon stanovuje ako objektívnu podmienku prípustnosti návrhu na obnovu konania zachovanie zákonných lehôt, ktoré CSP (predtým OSP) na obnovu konania predpisuje. Ide o kombináciu dvoch druhov lehôt a to subjektívnej a objektívnej lehoty. Subjektívna lehota na podanie tohto návrhu je trojmesačná; jej začiatok plynie od času tzv. subjektívneho momentu, keď sa ten, kto obnovu navrhuje, dozvedel o dôvode obnovy, alebo keď mohol dôvod obnovy uplatniť. Objektívna lehota na podanie návrhu na obnovu konania je trojročná, a začína plynúť od okamihu, kedy obnovou napadnuté rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť; po uplynutí trojročnej lehoty môže byť návrh na obnovu konania podaný len v prípadoch uvedených v § 404 CSP. Subjektívna lehota plynie v rámci objektívnej lehoty. Zachovanie lehôt je povinný preukázať účastník, ktorý obnovu konania navrhuje. Obe lehoty (subjektívna aj objektívna) sú lehotami zákonnými a nie je možné ich predĺžiť ani skrátiť, ani ich zmeškanie odpustiť (§ 122 CSP), zmeškanie ktorejkoľvek z nich, má za následok procesnú preklúziu práva podať žalobu na obnovu konania, ako prejavu dominancie princípu právnej istoty sporových strán a nevyhnutne musí bez ďalšieho viesť k postupu podľa § 413 ods. 1 písm. a/ CSP (odmietnutiu žaloby na obnovu konania ako oneskorene podanej), k naplneniu čoho došlo tiež v posudzovanej veci.

23. V konkrétnostiach posudzovanej veci, vychádzajúc z obsahu spisového materiálu, sa žalobca domáhal povolenia obnovy konania vo veci vedenej a právoplatne skončenej na Okresnom súde Trenčín pod sp.zn. 11C/94/1996 napádajúc obnovou konania tak právoplatné meritérne rozhodnutie súdu prvej inštancie (rozsudok Okresného súdu Trenčín zo dňa 3.09.2009 č.k. 11C 94/96-279), ako aj následné potvrdzujúce meritérne rozhodnutie odvolacieho súdu (rozsudok Krajského súdu Trenčín zo dňa 14.4.2009 č.k. 19Co 93/09-316), ktoré nadobudli právoplatnosť dňa 12.1.2010, v ktorom konaní sa (identicky v procesnom postavení žalobcu), tento domáhal peňažného plnenia voči Slovenskej kancelárii poisťovateľov, so sídlom Bratislava 29, Trnavská cesta 82, v zastúpení Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., so sídlom Bratislava, Dostojevského rad 4, IČO: 00 151 700 ako žalovanému, pričom vychádzajúc z obsahu žalobcom podpísanej doručky, ktorá je súčasťou spisu (čl. 325/2), mu rozsudok odvolacieho súdu bol doručený do vlastných rúk dňa 11. 1. 2010. Návrh (žaloba), ktorým sa žalobca domáhal povolenia obnovy konania bol doručený súdu prvej inštancie dňa 9.1.2013. Žalobca vychádzajúc z jeho podaní, dôvody na povolenie obnovy vyššie identifikovaného konania vzhláda v ním tvrdenom nesprávnom procesnom postupe oboch súdov, v nesprávnom obsadení súdu a vo vecnej nesprávnosti napadnutých rozsudkov (nesprávne mu nebola priznaná časť uplatneného nároku), založených podľa jeho názoru na nesprávnom vyhodnotení jeho podaní, ako aj z dokazovania plynúcich skutkových zistení.

24. Vyhodnotením rozhodujúcich skutočností vo svetle zákonných ustanovení plynutie lehôt na uplatnenie povolenia obnovy konania určujúcich, odvolací súd sa plne identifikuje so záverom súdu prvej inštancie v tom, že nebola splnená objektívna zákonná podmienka prípustnosti obnovy identifikovaného konania a to pre oneskorené podanie žaloby (návrhu) na povolenie obnovy konania žalobcom, ku ktorému došlo až po uplynutí zákonnej subjektívnej lehoty (§ 403 ods. 1 CSP), čo nemohlo mať za následok iné, ako odmietnutie žaloby podľa § 413 ods. 1 písm. a/ CSP pre preklúziu práva takúto žalobu zo strany žalobcu podať, ktorej odpustenie zmeškania zákon nepripúšťa (§ 405 CSP). Vychádzajúc totiž z produkovaných dôvodov, v ktorých žalobca vzhláda prípustnosť povolenia obnovy konania (nesprávne obsadenie súdu, vecná nesprávnosť rozhodnutí oboch súdov, či tvrdený nesprávny procesný postup, ktorý predchádzal ich vydaniu) súd prvej inštancie správne posúdil, že ním tvrdené skutočnosti sa tento dozvedel najneskôr dňom, kedy mu bolo doručené potvrdzujúce rozhodnutie odvolacieho

súdu (rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 19.11.2009, č.k. 19Co/93/2009-316), ktorý mu bol doručený vychádzajúc z pripojenej doručenky dňa 11.01.2010, čo ani v odvolaní nespochybňoval (v zmysle § 111 ods. 1 CSP sa údaje v doručenke, ktorá je verejnou listinou považujú za pravdivé, ak nie je dokázaný opak), od ktorého času ako tzv. subjektívneho momentu, začala na jeho strane plynúť trojmesačná subjektívna lehota (§ 403 ods. 1 CSP) na uplatnenie práva domáhať sa obnovy konania, pričom vzhľadom na to, že žaloba (návrh) na jej povolenie bol doručený súdu prvej inštancie až dňa 9.1.2013, zjavne došlo k uplatneniu práva žalobcom až po jej uplynutí, teda oneskorene, s poukazom na čo je bez právneho významu, že to bolo ešte v rámci plynutia (tesne pred jej skončením) trojročnej objektívnej lehoty (§ 403 ods. 2 CSP), ktorý nedostatok nie je možné žiadnym spôsobom skonvalidovať (príkladmo odpustením jej zmeškania), keďže to zákon nepripúšťa. V konečnom dôsledku samotný odvolateľ tieto závery v konkrétnostiach ani žiadnymi skutkovými tvrdeniami nespochybnil, len vo všeobecnosti uvádzal, že žaloba bola podaná včas. Za týchto okolností nebolo možné postupovať inak, ako jeho žalobu na obnovu konania ako oneskorene podanú bez ďalšieho odmietnuť (§ 413 ods. 1 písm. a/ CSP), keďže žalobca neunesol dôkazné bremeno o splnení objektívnej podmienky prípustnosti obnovy konania a to včasného uplatnenia svojho práva v tomto smere, ktoré ho jednoznačne zaťažovalo. Keďže pre dôvodnosť postupu daného ust. § 413 CSP (odmietnutie žaloby na obnovu konania), postačuje existencia čo i len jedného z dôvodov taxatívne vymedzených daným ustanovením, k naplneniu čoho došlo tiež v posudzovanej veci vo svetle dôvodu uvedeného v ust. § 413 ods. 1 písm. a/ CSP (oneskorené podanie žaloby), odvolací súd z dôvodu hospodárnosti ďalšie dôvody, v ktorých súd prvej inštancie vzhliadal dôvodnosť zvoleného postupu, odvolaciemu prieskumu z hľadiska ich vecnej správnosti nepodrobil.

25. V ďalšom sa odvolací súd zaoberal námietkou žalobcu, že boli porušené jeho práva, čo vzhliadal v tom, že súd prvej inštancie o jeho žalobe na obnovu konania rozhodol bez nariadenia pojednávania a jeho vypočutia, tiež, že sa v odôvodnení svojho rozhodnutia nevysporiadal s ním tvrdenými prietiahmi v konaní, čo možno podľa názoru odvolacieho súdu subsumovať pod odvolací dôvod uvedený v ust. § 365 ods. 1 písm. b/ CSP (porušenie práva na spravodlivý proces v dôsledku nesprávneho procesného postupu súdu prvej inštancie).

26. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle uvedeného odvolacieho dôvodu treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré (porušenie) tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. tiež o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, či právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, teda na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

27. Preskúmaním námietok odvolateľa vzťahujúcich sa k vyššie identifikovanému odvolaciemu dôvodu vo svetle uvedených východísk, odvolací súd dospel k záveru, že z hľadiska nich nedošlo vo vzťahu k žalobcovi k porušeniu jeho procesných oprávnení.

28. Podľa právnej úpravy platnej v čase rozhodovania súdu prvej inštancie (§ 413 ods. 1 písm. a/ CSP) je totiž súd v taxatívne určených prípadoch (§ 413 písm. a/ - e/ CSP) oprávnený ešte predtým, ako bude rozhodovať o samotnom povolení obnovy konania, žalobu na obnovu konania odmietnuť pre nesplnenie formálnych podmienok a to aj bez nariadenia pojednávania a výsluchu žalobcu, k naplneniu čoho došlo tiež v konkrétnostiach posudzovanej veci, keď žaloba o obnovu konania bola odmietnutá ako oneskorene podaná, teda z dôvodu nesplnenia objektívnej podmienky jej prípustnosti, z ktorého dôvodu takýmto rozhodnutím bez nariadenia pojednávania nemohlo zo strany súdu prvej inštancie dôjsť k takému zásahu do práv žalobcu, ktorý by bol spôsobilý k záveru o naplnení vyššie uvedeného odvolacieho dôvodu.

29. V konečnom dôsledku nespôsobilou k odlišnému, v prospech žalobcu vyznievajúcejmu rozhodnutiu je tiež jeho námietka, že súd prvej inštancie sa nezaoberal pri rozhodovaní a v odôvodnení svojho rozhodnutia sa tiež nevysporiadal s jeho tvrdeniami o prietiahoch v konaní.

30. O tom, či súd nesplnil povinnosť uviesť dôvody, možno rozhodnúť len vo svetle okolností prípadu (Ruiz Torija proti Španielsku, rozsudok ESĽP z 9. decembra 1994). Skutočnosť, ak súd aj prípadne neprejedná každú skutočnosť tvrdenu účastníkom konania, nie je sama osebe v rozpore s požiadavkou spravodlivého prejednanie veci. Podstatné je, aby súd posúdil tvrdenia účastníka konania, hoci by sa

to explicitne prípadne aj neodrazilo v konečnom rozhodnutí (Z. a E. proti Rakúsku, rozsudok ESĽP z 13. októbra 1986, D. R. 49, str. 67, 74). V tomto duchu judikoval aj Ústavný súd SR napr. v uznesení sp.zn. IV. ÚS 115/03. Už len samotná skutočnosť, že žalobu odmietol znamená, že dospel k záveru, že žalobcom tvrdená existencia prietáhov v konaní, nie je spôsobilou mať dopad na posúdenie včasnosti podanej žaloby, pričom nebolo nevyhnuté, aby túto skutočnosť v rozhodnutí aj výslovne (expresis verbis) konštatoval.

31. V súvislosti s vyššie uvedenou námietkou odvolací súd navyše dodáva, že síce ani v najmenšom nespochybňuje, že prietahy v súdnom konaní (ak by skutočne boli konštatované, čo však odvolací súd nemal dôvod z hľadiska predmetu konania skúmať), treba považovať za protiprávny stav, v každom okamihu ktorého dochádza k porušovaniu práva účastníka konania na prejednanie veci bez zbytočných prietáhov (čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky). V čl. 17 CSP je normatívne vyjadrený jeden z kľúčových ústavnoprávnych princípov riadneho fungovania justície a tým je princíp hospodárnosti, alebo procesnej ekonómie (súd má v konaní postupovať tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádzať zbytočným prietahom, konať hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu). Imanentnou súčasťou práva na spravodlivý proces je síce právo na rozhodnutie v tzv. primeranej lehote, avšak prípadné porušenie tohto práva z hľadiska vyššie uvedeného princípu nie je spôsobilým k odvolaciemu prieskumu, teda je bez dopadu na vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia v posudzovanej veci, pretože na uplatnenie ochrany tohto práva, slúžia iné právne prostriedky.

32. Odvolacie námietky žalobcu tak neboli spôsobilé k inému, ako potvrdzujúcemu rozhodnutiu odvolacieho súdu.

33. Z vyššie uvedených dôvodov tak dospel odvolací súd k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správne, preto ho podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. Žalobca v odvolaní proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie neuviedol žiadne rozhodujúce skutočnosti, s ktorými by sa súd prvej inštancie v konaní nezaoberal a ktoré by neboli predmetom jeho posudzovania.

34. Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa ust. § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. Žalovaný bol v odvolacom konaní plne úspešný, preto v princípe má nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania proti neúspešnému žalobcovi, keďže mu však v odvolacom konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli, tak mu odvolací súd ich náhradu nepriznal.

35. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Lehoty ustanovené zákonom na vykonanie procesného úkonu stranami v konaní v čase od 27. marca 2020 do 30. apríla 2020 neplynú (§ 2 ods. 1 zákona č. 62/2020 Z.z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).